

π. Ιωαννίκιος Ζαμπέλης: Πλέον, έχουμε την δυνατότητα να γίνουμε ναός άγιος Θεού

/ [Ενορίες](#)

Αν δεν ενταχθούμε οργανικά στο οικοδόμημα που η αγάπη του Θεού έχτισε στον κόσμο μέσω του Χριστού μας, αν δεν ενωθούμε ουσιαστικά με τους αδελφούς μας, αν δεν μετέχουμε των μυστηρίων της Εκκλησίας, αν δεν γινόμαστε ένα με τον Χριστό και με τους άλλους και να πολιτευόμαστε ως μέλη αυτού του ενός Σώματος, τότε δεν απομένουμε τίποτε παρά πέτρες σκορπισμένες στο οικόπεδο του κόσμου.

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 7 Δεκεμβρίου ((Κυριακή Ι΄ Λουκά, Προεόρτια

της συλλήψεως της αγίας Άννης, Παταπίου οσίου, Σωσθένους, Απολλώ, Τυχικού κ.λπ. εκ των 70 αποστόλων, Παρθενίου οσίου του εν Χίω), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Ιωαννίκιος Ζαμπέλης, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Λευκάδος.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Στο ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, αναφέρθηκε ο π. Ιωαννίκιος στο κήρυγμα του, όπου ο Χριστός περιοδεύει στις κώμες και τις πόλεις της Γαλιλαίας και εισέρχεται στη συναγωγή για να αποκαλύψει για μία ακόμη φορά τον δρόμο που οδηγεί στον Θεό. Τον δρόμο, που δεν είναι άλλος από εκείνον της αγάπης, της συγκατάβασης στην ασθένεια του ανθρώπου.

«Ο Χριστός μας για μία ακόμα φορά έρχεται να σκανδαλίσει την ασθενική λογική των τυπολατρών Ιουδαίων, αλλά και την δική μας, που πολλές φορές στεκόμαστε στην επιφάνεια, το περιτύλιγμα και αδυνατούμε να εισδύσουμε στην ουσία των πραγμάτων.

Θεραπεύει την συγκύπτουσα, της δίνει τη δυνατότητα να σηκωθεί, να έχει στάση αναστάσιμη, να μπορεί να δει Θεού πρόσωπο, να δοξάζει τα μεγαλεία του Θεού, να ευχαριστεί Εκείνον για ότι έφερε στη ζωή της και βέβαια αυτήν την σωματική της θεραπεία. Πρωτίστως όμως για την δυνατότητά της να στέκεται όρθια και να ελπίζει στο έλεος και την αγάπη του Θεού.»

Ο Χριστός θεραπεύει αυτήν την γυναίκα πρώτα από αγάπη για την ίδια, για το πρόσωπο της, επεσήμανε ο π. Ιωαννίκιος. Συμπάσχει με το δικό της πάθος, όπως συμπάσχει και με ολόκληρη την ανθρωπότητα στο πάθος και την έκπτωση, και του καθενός μας προσωπικά τα πάθη που δεν έχουν τελειωμό, ούτε οι καημοί του κόσμου.

Οι Ιουδαίοι που παρατηρούν την σκηνή είναι έτοιμοι να κατηγορήσουν επειδή ο Χριστός την θεραπεύει ημέρα Σάββατο. Εκείνος όμως έτοιμος δίνει την εξήγηση και δεν θέλει να αφήσει αμφιβολίες να πλανώνται στην ατμόσφαιρα.

«Ας σκεφτούμε πόσες και πόσες φορές βλέπουμε τα μεγαλεία του Θεού, την αγάπη Του αρχοντική να ξεδιπλώνεται μπροστά μας κι εμείς, αντί να είμαστε έτοιμοι να δοξολογήσουμε το όνομα Του, να Τον ευχαριστήσουμε για τις λύσεις, τις θεραπείες, την λύτρωση, είμαστε έτοιμοι να κρίνουμε και να επικρίνουμε τον ίδιο τον Θεό ακόμα.»

Ο Απόστολος Παύλος μας δείχνει ότι δεν είναι η απλή τήρηση των τύπων αυτή που σώζει και ελευθερώνει τον άνθρωπο, αυτή που δίνει τη δυνατότητα να ανοιχτούμε στο πέλαγος της αγάπης του Θεού και μας ανοίγει την μέλλουσα βασιλεία. Πλέον, όπως τόνισε ο π. Ιωαννίκιος, έχουμε την δυνατότητα να γίνουμε ναός άγιος Θεού,

όχι μεμονωμένα ο καθένας.

Αν δεν ενταχθούμε οργανικά στο οικοδόμημα που η αγάπη του Θεού έχτισε στον κόσμο μέσω του Χριστού μας, αν δεν ενωθούμε ουσιαστικά με τους αδελφούς μας, αν δεν μετέχουμε των μυστηρίων της Εκκλησίας, αν δεν γινόμαστε ένα με τον Χριστό και με τους άλλους και να πολιτευόμαστε ως μέλη αυτού του ενός Σώματος, τότε δεν απομένουμε τίποτε παρά πέτρες σκορπισμένες στο οικόπεδο του κόσμου, είπε χαρακτηριστικά.

Για να ολοκληρώσει το κήρυγμα του σημειώνοντας πως γινόμαστε ένα, συναρμολογούμαστε, ενωνόμαστε οργανικά και το κονίαμα που μας συνδέει είναι η χάρη του Θεού κι εμείς γινόμαστε μέλη, οργανικά στοιχεία αυτού του οικοδομήματος. Το οποίο όμως δεν αποτελείται από απλά υλικά, αλλά έχει ως λίθο ακρογωνιαίο τον Χριστό.

«Ο Χριστός απέδειξε ότι είναι ο χορηγός της ζωής, είναι Εκείνος που ανασταίνει την γυναίκα αυτήν από την πτώση της, που δεν είναι απλά η στάση του σώματος της αλλά η προσαρμογή της στο πνεύμα των ανθρώπων της εποχής και την κοινωνίας της μέχρι τότε. Κι όμως με την σωτήρια ομολογία της δέχεται όχι απλά τη σωματική θεραπεία, αλλά την ουσιαστική ανάσταση.

Ο Χριστός δίνει και σ' εμάς τη δυνατότητα να σταθούμε όρθιοι στη ζωή, όχι μονάχα την παρούσα, αλλά να χαρούμε την χαρά της αιώνιας ζωής.»

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς